

Hanna Kočka-Krenzowa, Jan Żak

Kowalki, gm. Tychowo, woj.
koszalińskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 10, 137

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOWALKI, gm. Tychowo
woj. koszalińskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Hanna Kóčka-Krenzowa / autorka
sprawozdania / pod kierownictwem prof. dr hab. Jana Żaka.
Finansował UAM w Poznaniu. Piąty sezon badań. Stano-
wisko wielokulturowe.

Badania objęły południową i zachodnią partię stanowiska, mając na
celu uchwycenie zasięgu cmentarzyska szkieletowego z okresu wpływów
rzymskich oraz rozpoznanie chronologii występujących tu osad.

Na obszarze 598 m² odsłonięto 49 dalszych obiektów archeologicz-
nych, w tym 36 jam, 8 palenisk, 4 groby szkieletowe i 1 grób ciałopalny.
Stanowią one pozostałości po osadnictwie układającym się w trzech po-
ziomach kulturowych.

Na najstarszy poziom składa się 10 głębokich jam i jedno palenisko,
zawierające fragmenty grubościennych, chropowatych jajowatych na-
czyń z guzkami, pozwalających datować tę osadę na okres wczesnolateńs-
ki.

Kolejny poziom osadniczy stanowi cmentarzysko z okresu wpływów
rzymskich. Groby szkieletowe zawierały naczynia przy głowie zmarłego,
w jednym z nich wystąpiły ponadto guzy brązowe i fragmenty grzebienia
rogowego, a w jednym przypadku kolia z 39 szklanych paciorków. Na uwa-
gę zasługuje grób ciałopalny z kośćmi zmarłego umieszczonymi w naczy-
niu nawiązującym do stylu "Dahlhausen", a który wskazuje na birtualny
charakter cmentarzyska i uściśla jego chronologię na fazę C1-C2/D
okresu wpływów rzymskich.

Najmłodszy poziom osadniczy stanowi osada, na którą złożyło się
26 jam i 7 palenisk, zawierających nieliczne fragmenty ceramiki. Osada
pochodzi prawdopodobnie z V w. n. e.

Badania będą kontynuowane.

KRUSZA ZAMKOWA, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko 3

Uniwersytet im. Adama Mickie-
wicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Ekspedycja Kujawska

Badania prowadziła dr hab. A. Cofta-Broniewska i dr
Andrzej Kośko. Finansował Urząd Wojewódzki w Byd-